

Amtet, hvortil disse enkelte, af Naturen faa lidet begunstige Egne henhøre, skal tage sin væsentlige Deel af Byrden, saa fristes man til at opkaste det Spørgsmaal, hvorledes man dermed skal bringe det i Overensstemmelse, at den mindre Commune, hvortil disse uheldige Egne høre, ikke ogsaa skal bære sin Deel af Byrden.

Et æret Mindretal har til § 19 stillet et Par Forslag, som jeg skal overlade til det ærede Mindretal selv at motivere. Til Udkastets § 21 er der af to ærede Mindretal stillet to forskjellige Forslag. Begge Forslagene angaa den Maade, hvorpaa de Bøder, som indkomme for visse Overtrædelser af Loven, skulle anvendes. Det er bestemt i Lovforslaget, at af de Mulcter, der indkomme i Henhold til §§ 17 og 19, skal den ene Halvdeel tilfalde Angiveren eller Optageren, medens den anden Halvdeel skal uddeles til nidkjære Altsfogder. De ærede Mindretal ville, at disse Mulcter ikke skulle fordeles paa denne Maade, men at de skulle komme de Fattige tilgode. Medens imidlertid det ærede Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 13, vil, at Mulcterne skulle tilfalde Sognets Fattigkasse, vil det andet Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 12, at de skulle tilfalde de Fattiges Kasse. Skal man vælge mellem disse to Forslag, vil jeg for mit Bedkommende foretrække Forslaget under Nr. 13, idet det forekommer mig, at det ikke er overensstemmende med den Aand, som i sin Tid førte til Indstiftelsen af de Fattiges Kasse paa Landet, at denne Kasse skal vinde Indtægt ved saadanne tvungne Mulctbidrag som dem, hvorom her er Spørgsmaal. Meningen var, at de Fattiges Kasse væsentlig skulde hvile paa frivillige, godbædige Bidrag, men denne Tanke opgiver man, naar man vil skaffe Kassen Indtægt gennem saadanne tvungne Bidrag som Bøder. Men det forekommer mig, og jeg tør vel sige Udvalgets Fleertal, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til paa dette Punkt at reise Modstand mod Lovudkastet og den anden Deel af Lovgivningsmagten, som har vedtaget, at Bøderne skulle fordeles mellem Angiveren og Altsfogderne. Man kan have hvilken Forestilling man iøvrigt vil angaaende det Hæderlige eller Uhæderlige i saaledes at yde sit Bi-

drag til at opspore Lovovertrædelser, og ganske vist er Angiveri Noget, der ikke i og for sig fortjener Opmuntring, men ved Siden deraf kan man ogsaa, forekommer det mig, erkjende, at det practisk taget kan have sin Nytte at virke for og fremkalde Paapasjelighed i saadanne Forhold, hvor det maaffee ellers kunde have sine Vanstieligheder at komme paa Spor efter og opdage Lovovertrædelser. Naar det nu virkelig erkjendes for at være af Interesse for Almeenvellet, at det paasæes, at Loven her ikke overtrædes, at de nøjsommelige og beløstelige Arbejder, som der er Spørgsmaal om at foretage, ikke ødelægges og forspildes ved Eigegehlighed og Raadhed, og at faae dem, der gjøre sig skyldige i saadan Eigegehlighed og Raadhed, dragne til Ansvar, saa er der gode Grunde for at anvende Mulcterne paa en saadan Maade, at dette Maal virkelig naaes. Maalet, troer jeg, vil naaes ad begge Veie, deels derved, at man tillægger Angiveren en Deel af Mulcten, deels derved, at man hyderligere ansporer Fogdernes Narvaagenhed og Paapasjelighed. Altsfogderne skulle lønnes af Communerne, og de blive nu paa mange Steder lønede overordentlig lavt. Hvorvidt Communerne for Fremtiden skulle søle sig kalbede til i høi Grad at forøge Altsfogdernes Løn, veed jeg ikke, men i alt Fald tør det vistnok siges forud, uden at man behøver at frygte for, at Virkeligheden skal gjøre en saadan Spaadom til Skamme, at Andelen i de faldende Mulcter vil kunne komme til at være et forholdsvis ikke ganske ubetydeligt Bidrag til Altsfogdernes Lønning.

Bandborg: Da den ærede Ordfører har udtalt sig saa udførligt om Udvalgets Bestænkning, har jeg egentlig kun begjæret Ordet for at bede den ærede Forsamling om at gaae ind paa Udvalgets Forslag og navnlig paa Fordelingen af Byrden, som den der er formuleret. Byrden kan desuagtet blive stor nok for den fattige Befolkning i Altsfogdene. Der er dernæst et Punkt, som jeg vil tillade mig at henvende Forsamlingens Opmærksomhed paa; det er Bestemmelsen om, at det maa være overladt til Altsbestyrelsen at tillade at lade Saar gaae løse paa Lodder, der ere underlagte det Offentliges Tilsyn, i Tidsrummet fra 1ste No-